

(Τῶν Περικλήτων ὁ χορὸς
ψάλλει παικτικὰ ἤχηρας.)

Καλῶς μὰς ἤλθες... ὠσανά!...
ἤχρυν κοιλάδες καὶ βουά...
λουλοῦνθ θά σου στρώσαμε
καὶ θά σὶ μπαγλαρώσαμε.

Καλῶς μὰς ἤλθες... ὠσανά!...
γαϊδοῦρι ντιλιακτό
εἶχες ἀπλώσει τραχανά
'στὸν Φαληρέα κάτω.

Αὐτὰ ποὺ ἐβλαπες καὶ σὺ
τὰ 'βρίπαμε κι' ἐμῆς ἰδῶ
χωρὶς νὰ πινόμε κρεσί
κἂν ρετσίνατό κἂν Βερόδω.

Δὲν εἶναι θνερα ποσῶς,
τὰ φόντα τῶρα πῆν καὶ πῆν...
ποὺ ἄργυρος καὶ ποὺ χρυσός;
μπακίρα καὶ χρετὶ τὸ πᾶν.

'Απὸ ταξιδιὶ μακρυνὸ
μὰς ἔρχεται κι' ὁ Βασιληᾶς,
καὶ βασιλεύει 'στὸ βουνὸ
κάθε ξεκαλτωτος τσιλιᾶ.

'Ἰππον ἀκούεται ὀπλῆ...
ὁ σταυλὸς μὰς θ' ἀνοιχθῆ
κι' ἀντιπλοῖται τριπλῆ
θὰ κάμη καὶ θὰ διεῖρη.

Θ' ἀλλάξουν κόμμα Βουλευταὶ
μὲ πεινασμένα μάτια,
καὶ γὰρ τὰ τέλ εἰ φοιτητὰ
θὰ γίνονται κομμάτια.

Τὰ μυαλά μὰς καὶ μιὰ λύρα...
θὰ στεριέψη κι' ἡ μπακίρα...
κόψ' ἰδῶ καὶ κόψ' ἐκεί
θὰ μὰς πάρουν τὸ βρακί.

Νὰ καὶ σπράγγονται 'στῆς σκάλας
εἰ δασκάλοι μὲ δασκάλαις.
Χαμηλὰ ψηλά καπέλα,
πούρ, μπεζάνες, σάβλα, βίλα,
μεταβίσεις, παύσεις, τρίλλα,
κάθε τόσο πῆγαν' ἔλα,
καὶ χορεύει τραντιέλα
καθεμιά παπαρδέλα.

Νὰ παραδες ζῶστε κι' ἄλλους
εἰ δασκάλαις καὶ δασκάλους.
Κι' ἂν ἀδειάζουν τὰ σακκουῖα
'πῆτε σ' ἕναν κι' ἄλλον γὰρ
ποὺ δὲν βᾶφονται κουκοῖλια
μὲ τῆς ἀπαυταῖς μονάχα.

Ἡ Παιδεία θίλει γρῶσα...
μὴ λυπασθε... δαα δαα...
δὴδ' 'στὸ λάδι, τρεῖς 'στὸ ζυδι,
νὰ παραδες γὰρ ταξιδιὶ,
καὶ φωνάζουν οἱ Τάμιαι:
αὐῶ! πῶ! πῶ! εἰκονομεία!

Ποντικούς θὰ 'ἔης βαρβάτους
τὰ νομίσματα τοῦ κράτους
μὲς' 'στῆς τρύπαις τῶν νὰ κρῖβουν,
καὶ μεγάλοι καὶ μικροὶ
εἰς τοὺς γάτους ἀνικρῶ
τὰ μουστάκια τῶν θὰ στρίβουν.

Τὰ θνερα σου ζωντανά,
ψευδῆς δὲν εἶναι πλάνη...
καλῶς μὰς ἤλθες, ὠσανά,
ζευξέκη μπαγλιβάνη.

Φ. Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ ἐκ τῆς ψυχῆς μου ὅλην,
ὁ Περικλεῖο προσφιλεῖς ἐξώλειες καὶ πρώλειες.
'Ἐρέτος ἐπικέρχεμαι παράποτε πτωχός
καὶ μάρσιπον δὲν μ' ἐλεῖσαν κανένα δυστυχώς
θὰ ἔμαθαν, ὡς φαίνεται, πὺς ἔγασα 'στὰ φόντα,
θὰ ἤκουσαν τοὺς ὀδυμούς, τοὺς στῆνους καὶ τοὺς κτύπους,
κι' εἶπαν πὺς γὰρ νὰ κλέβωμαι δὲν ἔγω τὰ προσόντα
κι' ἔρετος ἰσοδόκησαν τοὺς ἄδειους μου μαρσίπους.
Πρὸς χάριν μου περιῆσαν θμελιώδη νόμον,
ἰρ' ὃ καὶ μὲνός πρὸς αὐτοὺς διὰ παντὸς εὐγνώμων.
Καλῶς σὰς ἤρα, κύριε, 'στὸν μούστου τὸν καιρὸν,
ὅπου βαρέλια πλύνονται παλῆα νυχθημέρον,
τὰ δὲ νερὰ προσωρινῶς κυλοῦν ἐντὸς αὐλάκων
ὡς ποὺ νὰ καταρτίσωμεν φρουρὰς ἀτυπολάκων.
Καλῶς σὰς ἤρα... χαίροντες μαζὶ μου ξεφαντώσεται
κι' ἀρπάξεται τὰ ζύλα σὰς νὰ μὲ ζυλοπορτώσεται.

Παρακλήσις μεγάλη κι' ἄς τοῦμε τί θὰ βγάλῃ.

Τὸ σπῆτι μου 'στὸ Φάληρον λαμπρὸν τὸ κλοκαῖρι,
ἀλλ' ὅμως ὁρόμος πρὸς αὐτὸ αἰχρὸς καὶ φαῦλος φέρι,
κι' ὅποιος περάσῃ ἀπ' ἐκεῖ σπουδαίως ἀπειλεῖται
εἰ δάκκους καὶ χαλάσματα τὰ κῶλα του ν' ἀφήσῃ,
κι' ὁ Δῆμαρχος τοῦ Πειραιῶς θερμῶς παρακληταὶ
περὶ μικρὰς ἐπισκευῆς ταχίως νὰ φροντισθῇ.

Πρὸς τοῦτους τὸν παρακλῶ ἐκ τῶν γειτόνων πρώτος
νὰ φέρῃ κι' ὡς 'στὸ σπῆτι μου ὀλίγον φωταῖριον,
γιατ' εἶναι κρῖμα κι' ἄδικον ν' ἀρήνῃ μὲς 'στὸ σκότος
πυργοδοπότῳ ὡς ἐμὲ καὶ Φασουλῆν αἰθίριον.

'Αν δὲ μοὺ κάμη ὀλ' αὐτὰ ὡς πρέπει κι' ὡς ἐλπίζω
πρὶν μὲν τσάκισῃ τὰ πλευρὰ ἀιωνήσις τις βρόντος,
μὲ σάλπιγγα Τυρρηνικὴν πρὸς ὅλους θὰ σαλπίζω
ὁ Δῆμαρχος τοῦ Πειραιῶς πὺς εἶναι εἰρήτης ὄντως.